

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem ve věci

žalobce: **Ing. Z. S.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Tesařovou
sídlem Bratronice 241

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2023, č. j. 038742/2023/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2023, č. j. 038742/2023/KUSK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vlašim (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 2 2023, č. j. UVL/ODSH/8919/2023-BAJ, a toto rozhodnutí (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

„zákon o silničním provozu“), neboť měl dne 2. 12. 2022 v 9:47 h řídit na dálnici D1 na 65. km ve směru jízdy na Prahu osobní vozidlo tov. zn. BMW, registrační značky X, rychlostí 163 km/h, ačkoliv je v uvedeném úseku nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena obecnou právní úpravou na 130 km/h, čímž měl porušit § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za uvedené protiprávní jednání byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 500 Kč. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
3. Účastníci řízení na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, zda souhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že souhlas s tímto postupem vyjádřili implicitně.
4. Dokazování soud neprováděl, neboť bylo možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS) a na základě skutečností, které byly mezi účastníky nesporné [srov. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.].

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Dne 5. 12. 2022 oznámilo dálniční oddělení odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství Policie republiky (dále jen „policejní orgán“) správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit žalobce tím, že měl jako řidič osobního vozidla tov. zn. BMW, registrační značky X, dne 2. 12. 2022 v 9:47 h na 65. km dálnice D1 ve směru jízdy na Prahu překročit nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h o více než 30 km/h. Dálniční hlídka policejního orgánu naměřila prostřednictvím měřicího zařízení RAMER 10C umístěného v kabině služebního vozidla Škoda Superb vozidlu žalobce průměrnou rychlost 169 km/h. Po zohlednění toleranční technické odchylky (3 %) výsledná zjištěná rychlost činila 163 km/h. Řidič po zastavení vozidla dálniční hlídkou odmítl projednání přestupku na místě, a policejní orgán tak věc postoupil k projednání správnímu orgánu I. stupně. Ten obdržel od policejního orgánu protokoly o naměřené rychlosti, do nichž jsou zakomponovány rychloměrem zaznamenané fotografie žalobcova vozidla. Z přiložených protokolů vyplývá, že dálniční hlídka provedla v krátkém čase po sobě z kabiny služebního vozidla dvojí měření rychlosti žalobcova vozidla. Při prvním měření měl jet žalobce průměrnou rychlostí 158 km/h (resp. 153 km/h po odečtení toleranční technické odchylky). S ohledem na následné zvýšení rychlosti měřeného vozidla uskutečnila dálniční hlídka

posléze druhé měření – žalobce měl v tomto případě jet průměrnou rychlostí 169 km/h (resp. 163 km/h po odečtení toleranční technické odchylky).

6. Dne 23. 2. 2023 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce následně podal v zákonem stanovené lhůtě odvolání, v němž rozporoval skutkové zjištění, tj. naměřenou rychlost, a snesl řadu argumentů stran věrohodnosti pořízených důkazů – protokolů o naměřené rychlosti. Uvedl, že pochybnost o správně zjištěném skutkovém stavu zakládá skutečnost, že na hlavním snímku na protokolu na č. l. 9 správního spisu je uveden jiný čas pořízení (09:46:50) než v tabulce pod snímkem (09:47:01). Nesouhlasí ani uvedená GPS poloha. Zásadní pochybnost pak zakládá skutečná délka měřeného úseku. Zatímco dle výstupu z rychloměru ujel žalobce v čase 10,6 s dráhu o délce 469,9 m, reálná vzdálenost byla menší. To žalobce zjistil zadáním souřadnic do aplikace Google Maps. První úsek, v němž byla zjišťována rychlost žalobcova vozidla, měřil pouze 450 m. Zjištěná rychlost 158 km/h je z toho důvodu chybná. Žalobce uvedl, že si je vědom toho, že za rychlost zjištěnou při prvním měření nebyl potrestán. Je však zapotřebí na uvedené nesrovnalosti prvního měření rovněž poukázat, neboť prokazují nesprávné fungování rychloměru. Co se týče druhého měření, uvedl žalobce v odvolání, že údaje v tabulce pod fotografií na protokolu o naměřené rychlosti na č. l. 10 správního spisu se rovněž neshodují s údaji na samotné fotografii. Nesouhlasí ani údaj o čase, ani uvedená GPS poloha. Délka měřeného úseku dle zjištění žalobce činila rovných 500 m, nikoliv 510,8 m. To žalobce zjistil opět prostřednictvím aplikace Google Maps. Další pochybnost žalobce spatřoval v samotném výpočtu rychlosti. Pokud by žalobce úsek o délce 510,8 m projel za 10,8 s, musel by jet rychlostí 170,2 km/h, nikoliv pouze 169 km/h. Dále žalobce uváděl, že se vedle hlavní (velké) fotografie na pořízených protokolech nachází pokaždé ještě dvě další fotografie zachycující detail vozidla. Tyto fotografie by měly být tolíko výřezem z hlavní fotografie, ale v daném případě tomu tak není. Je proto nasnadě otázka, zda tisková sestava vzniká opravdu tak, že ji rychloměr automaticky vygeneruje, nebo zda policista, který výsledky zpracovává, může do protokolu dosazovat prakticky libovolné obrázky. V takovém případě by výstup z měření nebyl výsledkem výstupu z technického zařízení, nýbrž výsledkem grafické práce policisty. Konečně žalobce uvedl, že v tabulce na protokolech je u kolonky *směr* chybně uvedeno „příjezd“, leč měřené vozidlo od měřicího vozidla (tj. vozidla dálniční hlídky) odjíždělo.
7. V napadeném rozhodnutí žalovaný přiblížil okolnosti toho, jakým způsobem probíhá měření prostřednictvím zařízení RAMER 10C umístěného v kabině policejního vozidla. K námitkám žalobce dále uvedl, že předložená fotodokumentace založená ve správním spisu na č. l. 10 a 12 jednoznačně prokazuje překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Pokud by totiž měření proběhlo v rozporu s návodem k obsluze, neproběhly by správně interní procesy a snímek by byl anulován. I z judikatury NSS vyplývá, že zařízení RAMER 10C je takové povahy, že v případě chyby v měření by snímek vozidla s vyznačenou rychlostí nebyl vůbec vyhotoven. Pořízené snímky jsou proto věrohodné. Je na nich ve středové ose zaznamenáno jedno a totéž vozidlo. Pokud by zjištěné údaje byly v sebemenším rozporu, nedošlo by k jejich uložení.

Obsah podání účastníků

8. V žalobě žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je „na samotné hranici přezkoumatelnosti“ a že jeho odvolací námitky nebyly přesvědčivě vyvráceny. Za situace, kdy žalobce poukázal na pochybnosti, které vyplývají ze záznamů o měření, nemohl žalovaný tyto námitky vypořádat „plochým“ tvrzením o tom, že „vznikla-li fotografie, rychloměr měřil správně.“

V napadeném rozhodnutí nelze nalézt např. žádné vysvětlení toho, proč dle výstupu z rychloměru měl žalobce při druhém měření jet průměrnou rychlostí 169 km/h, ačkoliv při délce dráhy o délce 510,8 m a při čase 10,8 s by musel jet rychlostí 170,3 km/h. Žalovaný nevysvětlil ani to, proč údaje o délce dráhy v případě obou dvou měření (469,9 m, resp. 510,8 m) neodpovídají skutečné délce mezi počátkem a koncem úseku (450 m, resp. 500 m). Tvzení žalovaného o tom, že „pokud by údaje byly v rozporu, tak by snímek nebyl uložen“, není dostatečně konkrétní. K námitce o nesouladu údajů o čase vyznačeném na fotografii a v tabulce pod fotografií žalovaný neuvedl nic. Nevyjádřil se ani k námitce, dle které má rychloměr pořídit toliko jednu fotografii na začátku měřeného úseku a jednu fotografii na jeho konci, a neobjasnil, proč fotografií vzniklo více. Naznačil, že dálniční hlídka mohla při měření rychlosti pochybit. Dle žalobce sice obecně platí, že záznam z ověřeného rychloměru postačuje k prokázání rychlosti vozidla. To však neplatí, pokud ze záznamu vyplývají pochybnosti, jako tomu je v nyní projednávané věci. Dle žalobce lze pochybovat o tom, zda v daném případě nedošlo k zániku ověření měřicího zařízení pro ztrátu metrologických vlastností. Rychloměr špatně měřil délku měřeného úseku, nesprávně počítal průměrnou rychlost, nesprávně hodnotil směr měření atd.

9. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Posouzení žaloby

10. Mezi účastníky řízení není sporné, že žalobce dne 2. 12. 2022 kolem 9:47 h řídil na dálnici D1 ve směru na Prahu vozidlo, které bylo podrobeno měření rychlosti dálniční hlídkou policejního orgánu. Sporné je zodpovězení skutkové otázky, zda dálniční hlídka poříдила dostatečné důkazy o tom, že žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici (130 km/h). Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný je přesvědčen o tom, že protokoly o naměřené rychlosti představují způsobilé podklady dostatečně vypovídající o skutkovém stavu, zatímco žalobce již v odvolání namítal (a totéž činí i v žalobě), že rychloměr, který dálniční hlídka pro změření rychlosti použila, zjevně ztratil požadované metrologické vlastnosti, čímž v souladu s § 7 odst. 2 vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření (dále jen „vyhláška“), zanikla platnost ověření tohoto měřidla. Vedle toho žalobce v odvolání naznačoval (a opět obdobná tvrzení předkládá v žalobě), že výstup z měření přináší pochybnosti o tom, zda dálniční hlídka rychloměr skutečně obsluhovala tak, jak má, a tvrdil, že výstup „musel být, do nějaké míry, modifikován manuálně“. Žalobce je přesvědčen o tom, že se žalovaný s uplatněnými námitkami nevypořádal dostatečným způsobem, což napadené rozhodnutí činí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
11. Soud úvodem připomíná, že dle judikatury správních soudů musí být nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, č. 1566/2008 Sb. NSS]. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro skutečnou absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí při sebevětší snaze meritorně přezkoumat.
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že správní soud může výjimečně slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové

stránce v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Tento postup je však namístě pouze v případech, kdy správní spis dává jednoznačnou odpověď na otázky týkající se skutkového stavu věci. S přihlédnutím k výše citovaným ustáleným závěrům Nejvyššího správního soudu dospěl soud k názoru, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné je, jakkoliv by bylo nepochybně možné si představit individuální správní akt s pečlivějším odůvodněním. Žalobce na jednu stranu sice správně namítá, že žalovaný řadu dílčích odvolacích námitek pominul, avšak soud ve správním spisu našel dostatečnou oporu pro závěr, že je výrok napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí správný. V daném případě nic nenásvědčuje tomu, že by výstupy z rychloměru RAMER 10C byly vadné, a mohl tak bez hlubších úvah námitky žalobce vyhodnotit jako zjevně nedůvodné.

13. Součástí správního spisu jsou celkem čtyři protokoly o naměřené rychlosti vztahující se ke dvěma skutečně provedeným měřením. Součástí těchto protokolů jsou fotografie, na nichž bylo prostřednictvím měřicího přístroje RAMER 10C zachyceno žalobcovo vozidlo. K použitému rychloměru soud uvádí, že z rozsudku NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51, plyne, že pokud by nebyl dodržen návod k obsluze měřicího zařízení RAMER 10C, neproběhly by správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení. Rovněž v rozsudku ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, NSS uvedl, že správnost měření je zřejmá ze skutečnosti, že navzdory automaticky probíhajícímu korekcím při měření měřicí přístroj měření zaznamenal. V tomto rozsudku soud podrobněji srozumitelně vysvětlil průběh automatických korekcí měřicího přístroje RAMER 10C. V případě nesprávného způsobu jízdy měřicího vozidla přístroj vyhodnotí měření jako nesprávné a záznam neuloží. Zároveň měřicí přístroj vyhledává v posloupnosti změřených hodnot úsek, který je nejvhodnější pro maximální přesnost měření. Dodatečně probíhá ještě ověření výsledku měření a kontroluje se znovu správnost měření. Pokud by kontrola ukázala více než povolenou odchylku, bylo by měření přístrojem automaticky anulováno. Z uvedeného vyplývá, že pokud rychlost vozidla žalobce byla rychloměrem RAMER 10C zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze (srov. dále např. rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 332/2016-44). Konečně i v rozsudku ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 142/2020-33, NSS s odkazem na svoji dřívější judikaturu uzavřel, že pokud systém rychloměru RAMER 10C uložil záznam z měření stěžovatele, byly dodrženy podmínky pro měření podle návodu k obsluze, bez ohledu na verzi návodu, která byla pro konkrétní měření stěžovatele použita. Pokud tedy žalobce naznačuje, že dálniční hlídka nepostupovala při obsluze rychloměru správně, resp. v rozporu s návodem (např. nedodržela během měření předepsanou vzdálenost od měřeného vozidla), má soud spolu se žalovaným s ohledem na shora uvedené judikatorní závěry vztahující se přímo k rychloměru RAMER 10C za dostatečně prokázané, že tomu tak nebylo, neboť uvedený rychloměr výsledky měření neanuloval.
14. Námitky, v nichž žalobce naznačuje, že dálniční hlídka mohla nějakým způsobem s výstupy z rychloměru manipulovat, má soud za liché. Jeho námitky, že si policisté „z *libovolných snímků, pořízených porůznu v průběhu jízdy, seskládali koláž*“ jsou ryze spekulativní, až absurdní. Z protokolů se jasně podává, které fotografie zachycují vozidlo žalobce na počátku a které na konci měření. Jedná se o hlavní (velké) fotografie. Vedlejší (menší) fotografie jsou na protokolech uvedeny pouze z důvodu zobrazení detailu, tj. kvůli čitelnosti registrační značky měřeného vozidla. Dle názoru soudu je zcela lhostejno, zda tyto menší fotografie představují výřez z fotografie hlavní, či nikoliv. Stejně tak soud nemá za podstatné, že je na

protokolech v tabulkách u kolonky *směr* uveden údaj „Příjezd“, ačkoliv vozidlo jelo ve směru od vozidla dálniční hlídky. Pokud by tento údaj mohl mít na správnost měření nějaký vliv, pak by rychloměr žádný výstup o naměřené rychlosti nevygeneroval.

15. Námitky směřující k obsluze měřícího zařízení, tj. námitky stran lidského faktoru v procesu měření rychlosti vozidla žalobce má soud za nedůvodné.
16. Soud se nicméně musí dále vypořádat s žalobcovými námitkami, kterými se snaží prokázat, že výstupy z rychloměru byly chybné, tedy že tento měřicí přístroj zjevně nefungoval správně. Musí tedy zhodnotit, zda protokoly o naměřené rychlosti představují dostatečný důkaz o zjištěné naměřené průměrné rychlosti žalobcova vozidla, nebo zda naopak z těchto podkladů vyplývá určitá pochybnost, která by protokoly činila nevěrohodnými, protože by bylo možné uvažovat o tom, že rychloměr v době měření postrádal potřebné metrologické vlastnosti. Součástí správního spisu je sice ověřovací list ze dne 20. 4. 2022, podle kterého mělo mít měřidlo dne 2. 12. 2022 požadované metrologické vlastnosti; ověření však mohlo zaniknout ještě před koncem platnosti ověření (19. 4. 2023) v případech uvedených v § 7 odst. 2 vyhlášky (např. tehdy, bylo-li měřidlo poškozeno).
17. Pro výpočet průměrné rychlosti měřeného vozidla jsou stěžejní údaje o délce měřeného úseku (s) a času, za který vozidlo měřený úsek projelo (t), neboť rychlost (v) coby vektorová fyzikální veličina se vypočítává právě za použití těchto veličin prostřednictvím vzorce $v = s/t$. Byť překročení nejvyšší dovolené rychlosti, za které byl žalobce potrestán, bylo zjištěno při druhém měření, zabýval se soud rovněž správností prvního měření, neboť případné nesrovnalosti již při prvním měření by skutečně mohly vést k závěru, že rychloměr nesplňoval potřebné metrologické vlastnosti, jak tvrdí žalobce.
18. K prvnímu měření se váže protokol založený na č. l. 9 správního spisu a protokol založený na č. l. 11 správního spisu. Do těchto protokolů jsou zakomponovány fotografie měřeného vozidla, pořízené z kabiny vozidla dálniční hlídky. Na základě těchto protokolů má soud za dostatečně prokázané, že dálniční hlídka započala s prvním měřením vozidla v čase 09:46:50 h, a to v bodě konkretizovaném zeměpisnými souřadnicemi N 49°38'26,5" a E 15°07'35,3" (viz údaje na fotografii zanesené na protokolu na č. l. 9), a že měření ukončila v čase 09:47:01 h v bodě konkretizovaném zeměpisnými souřadnicemi N 49°38'41.5" a E 15°07'31.0" (viz údaje na fotografii zanesené na protokolu na č. l. 11). Údaje uvedené v tabulkách pod pořízenými fotografiemi jsou vzájemně shodné. Uvádí-li žalobce, že data zobrazená na snímku na protokolu na č. l. 9 se neshodují s údaji uvedenými v tabulce pod snímkem, uvádí soud, že údaje v tabulce se evidentně vztahují k okamžiku a místu, kdy bylo měření ukončeno – tj. k času 09:47:01.
19. Ke druhému měření se váže protokol na č. l. 10 a protokol na č. l. 12 správního spisu. Rovněž do těchto protokolů jsou zakomponovány fotografie s údaji o čase a místě. Druhé měření dálniční hlídka zahájila v čase 09:47:31 h a v místě konkretizovaném zeměpisnými souřadnicemi N 49°39'29.8" a E 15°07'16.9" (viz údaje na fotografii zanesené na protokolu na č. l. 10) a ukončila jej v čase 09:47:42 v místě konkretizovaném zeměpisnými souřadnicemi N 49°39'45.3" a E 15°07'12.4" (viz údaje na fotografii zanesené na protokolu na č. l. 12). Taktéž údaje uvedené v tabulkách pod pořízenými fotografiemi jsou vzájemně shodné a vztahují se k okamžiku a místu, kdy bylo měření ukončeno – tj. k času 09:47:42.
20. Žalobce se již v odvolacím řízení snažil prokázat, že délka úseků, v nichž dálniční hlídka prováděla měření, nečinila 469,9 m (v případě prvního měření), resp. 510,8 m (v případě druhého měření), nýbrž 450 m, resp. 500 m. Toto své přesvědčení žalobce dokladoval

měřením provedeným v aplikaci Google Maps. Žalobcem provedené měření není nicméně dle názoru soudu způsobilé zpochybnit přesnost měření délky měřeného úseku použitým rychloměrem, který byl v dubnu 2022 řádně ověřen. Je totiž na první pohled zjevné (už jen z „kulatých“ hodnot), že měření provedené žalobcem v aplikaci je pouze orientační a skutečná délka měřených úseků byla v žalobcem použité aplikaci zaokrouhlena.

21. Potud má soud žalobní body za nedůvodné a nic nenasvědčuje pochybení správních orgánů.
22. Avšak pokud první měřený úsek měřil 469,9 m a žalobce jej vozidlem projel v čase 10,6 s, resp. pokud druhý úsek měřil 510,8 m a žalobce jej absolvoval v čase 10,8 s, je výpočet výsledné rychlosti zatížen nevysvětlenou nesrovnalostí. Po vydělení dráhy časem a vynásobením tohoto výsledku konstantou 3,6 (převod jednotek) by se v prvním měřeném úseku žalobce pohyboval průměrnou rychlostí 159,6 km/h, v druhém měřeném úseku rychlostí 170,3 km/h (v obou dvou případech po zaokrouhlení na jedno desetinné místo a před započtením přípustné technické odchylky). Žalobce má pravdu, že v protokolech uvedené rychlosti, konkrétně 158 km/h (v případě prvního měření), resp. 169 km/h (v případě druhého měření), neodpovídají očekávaným výsledkům výše uvedených výpočtů. Přestože jde o hodnoty nižší a žalobci jsou tak na první pohled ku prospěchu, vrhá tato nesrovnalost na proces zjišťování rychlosti značný stín pochybností. Bylo úkolem žalovaného k odvolací námitce žalobce tuto záležitost věrohodně vysvětlit a opatřit si k tomu případně též potřebné podklady (např. vyjádření výrobce měřidla, technickou dokumentaci apod.). Jelikož tak neučinil, zatížil tím své rozhodnutí vadou. Napadané rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Je sice zřejmé, že žalobce s vysokou pravděpodobností nejvyšší povolenou rychlost překročil, není však postaveno najisto o kolik. Soud nemůže – ani za pomoci ostatních ve spise obsažených podkladů – dovodit, čím je odchylka způsobena, aniž by se dopustil spekulací (může jít jak o žalobcem namítanou závadu ve schopnosti rychloměru měřit fyzikální veličiny, tak například jen o mechanismus zaokrouhlování či zakomponování další odchylky nad rámec později v procesu zohledňované odchylky 3 %). Pakliže však není zřejmé, co „chybu“ způsobilo, nelze mít jistotu, že nemá vliv na přestupkovou odpovědnost žalobce. Soud dodává, že výše citovanou judikaturu nelze vykládat tak, že jakýkoliv výstup z rychloměru je nutno pokládat za korektní, i kdyby dospíval k absurdním výsledkům (např. pokud by vozidlo podle něj jelo nadzvukovou rychlostí apod.). Pakliže je ve výpočtovém vzorci zjevná nesrovnalost, mají správní orgány povinnost ji vysvětlit.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

23. Soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Jejich povinností bude objasnit a vysvětlit nesrovnalost ve výpočtu zjištěné rychlosti a podložit svá zjištění příslušnými dokumenty ve správním spise.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
25. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč. Tato částka sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladů na zastoupení ve výši 6 800 Kč. Náklady na zastoupení tvoří odměna za dva účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a

náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu.

26. Soud z webových stránek České advokátní Komory zjistil, že dosavadní zástupce žalobce Mgr. David Smrčka má ke dni vydání tohoto rozsudku pozastavený výkon advokacie a jeho zástupkyní podle § 27 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je JUDr. Martina Tesařová. Soudu nebylo sděleno, že by právní zastoupení žalobce jakýmkoliv způsobem skončilo, proto doručuje rozsudek zástupkyni. Jelikož ta však v dané věci nebyla činná a dosavadní zástupce žalobce v době poskytnutí právních služeb nebyl plátcem daně z přidané hodnoty, náhradu za tuto daň (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) nepřiznal. Neaplikoval též § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a platebním místem k náhradě nákladů řízení určil přímo žalobce.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. prosince 2023

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce